concedere patet quia dicitur racionabili-
ter et ex racionabili causa id ē quia sine tali
nihil valet de pe. dis. lcōa. considerent. Nō
enim debet fieri dispensatio nimis habun-
dans nec nimis diminute ꝫ racionabilit̃ scz
secundum dictamē recte racionis et aliis cir
cumstanciis. Corelarium xii. de⁹ ex sua
magna misericordia alienam satisfactōnem
sumit p satisfactione nostra patet qz dicitur
de pena idebita iustoꝝ vii oportz vtiqz pe-
nā alicui a deo taxatā p peccatis actualib⁹ su
is psoluere qz dicit deutro. xxv. secūduz mē
suram delicti erit plagarum mod⁹ et apoc.
xviii ꝛc. qntū glorificauit se et i deliciis fuit
tm̄ date illi tormentū et luctuū. Hoc fit etiaz
aut p contritionem ꝯtinuatam quia illa mul-
tum valet p delecione pene temporalis. vt
dicit bō. ven. circa dis. xx. q̃r. i. ꝙ gemit⁹ cor
dis plus frequenter medetur. vel repat ani-
mam quam diuturnitas pene exterioris cu-
ius causa est. quia detestacio et nolicio pec-
cati in speciali generat virtutem ordinatam
contra peccatum. si talis nolicio saltem fre
quentatur. Secundo aut hoc fit aliena satis
factione scilicz cū prelat⁹ dat subito de the-
sauro ecclesie vt sic subditus deo p alienam
satisfactionem satisfaciat et si fit talis dacio
racionabiliter deus eam acceptat loco satis
factionis debite pprie. et sic eum deobligat
et quittat a solutione. Quibus sic notatis
est conclusio finalis ꝙ diffinicio indulgen-
cie data. est sufficiens et bona quia cōuenit
omni cōtento sub diffinito et facit ipsum di-
ffinitum differre a quolibet alio. vt patet ex
aminanti. per hoc respondetur ad racionez
quando arguebatur ꝙ in qualibz bona diffi
nitione debet poni gen⁹ aut aliquid loco ge
neris ꝛc. Ibi dicitur vt dictum est in primo
corelario scz ꝙ remissio ponitur pro genere
et ꝯmuniter vel remittit culpam aut penam
dicendum ꝙ penam. quia p contricionem
remittitur culpa vt dictum est ꝛ dicetur infra

et non eternam. sed temporalem remittit in
dulgentia. ad quam homo astrict⁹ est psol-
uere et quando dicitur talis potest p contri
cionem tolli. Ibi dicitur ꝙ verum est si tan
ta esset contricio que posset omnem penam
tollere tunc clarum est. ꝙ non esset opus in
dulgēcie sed quia talis raro est et ignota igi
tur valet indulgentia.

Questio tertia vtrum papa vniuer-
salem habens potestatem dandi in
dulgenciam. possit cuilibet homi-
ni conmunicare eam. Contra suppositum ar
guitur primo. Ad remissionem peccatorum
tria requiruntur scilicz contritio confessio et
satisfactio sed papa nō potest facere ꝙ p in
dulgentiam dimitteret alicui peccatum sine
propria contritione et confessione ergo non
potest facere p indulgentiam ꝙ alicui pec-
catum dimittatur sine propria satisfactione.
Et confirmatur ille qui non est vniuersalis
pontifex non potest vniuersalem facere in-
dulgentiam sed papa prohibet se vniuersa-
lem pontificē nominari. nonagesimanona.
dis. c. ecce igitur non potest vniuersalem in-
dulgentiam facere. Secundo arguitur con-
tra quesitum. homini existēti i peccato mor
tali non potest conmunicare indulgentias
vt patz ex destrictione in precedente questio
ne. quia dicitur ibi ꝙ est remissio pene tem
poralis ꝛc scilicz vbi p contritionem eterna
pena comutata est in temporalem. Nisi hoc
concederes sed contra. Papa existēs in pec
cato mortali potest dare indulgentias igitur
eciam homo existens in peccato mortali
potest suscipere eas tenet consequentia a si-
mili aut a maiori. Sed arguitur quia papa
in dando indulgentias habet se in racione
instrumenti quo relaxatio pene fit non in
racione subiecti per quam gracia sacremen-
talis tribuit̃ vl' ipsaz graciā idulgēcie ꝛ ideo i
dulgētia pōt dari p bonū aut malū ministrū

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-591/0010
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG